ఖుషియా

మూలం
సాదత్ హసన్

తెలుగు
సాకారం రామాచార్య

("ఖుషియా" కథ "సాదత్ హసన్‌మంటో" అనే ప్రఖ్యాత ఉర్దూ రచయిత కథకి తెలుగు అనువాదం. మూల కథని హిందీలోకి తర్జుమా చేసింది శ్రీ మహావీర్ అయితే దానిని ప్రచురించింది హిందీ కథల పత్రిక "సారికా".

కీ. శే. మంటో, దేశ విభజనకు పూర్వం, బొంబే. ఢిల్లీ ప్రాంతంలో జీవించి, పాకిస్తాన్‌కి పోయిన ప్రఖ్యాత ఉర్దూ కథా రచయిత. ఈయన గురించి "సారికా" ఒక ప్రత్యేక సంచికనే ప్రచురించింది.

కథలు వ్రాసిన మంటో మీద పాకిస్తాన్ ప్రభుత్వం ఆ రోజులలోనే కోర్టులో (అశ్లీలంగా వున్నాయని) కేసు మోపింది. క్రింది కోర్టులు శిక్షలు విధించినా, పై కోర్టులు నిర్దోషిగా ప్రకటించాయి. అలాంటి విచారణకు హేతువయిన వాటిలో ఈ కథ ఒకటి. బొంబాయి జీవితం ఆధారంగా ఓ బ్రోకర్ అనుభవాన్ని అద్భుతంగా చిత్రించారీకథలో రచయిత.

మే 11, 1912 లో లూధియానా (పంజాబ్) ప్రాంతంలో జన్మించిన సాదత్ హసన్, అమృత్‌సర్, అలిగఢ్‌లలో చదువుకుని పెక్కు కథలు రాశారు. 18 ఆగస్టు 1954 లో మరణించారు.)

ఖుషియా ఆలోచనల్లో మునిగి వున్నాడు.

నల్లపొగాకు కల్పిన తమలపాకు బన్‌వారీ కిళ్ళీకొట్టులో కట్టించి ప్రక్కనే రాతి అరుగు మీద కూర్చున్నాడు. దినమంతా టైర్లు తదితర మోటారు వాహనాలకు పనికివచ్చే సామాన్లతో నిండివుండే ఆ అరుగు, రాత్రి ఎనిమిదింటికల్లా ఖాళీ అవుతుంది.

నెమ్మదినెమ్మదిగా తమలపాకు నములుతూ ఆలోచిస్తున్నాడు ఖుషియా. పళ్ళసందు ల్లోంచి పొగాకు ఘాటుకల్పిన తమలపాకురసం నోటినిండా తొణకటంతో, తన ఆలోచనలు పంటి కొసలలోంచి తమలపాకు రసంలో

స్నానమాడుతున్నట్లనిపించింది బహుశా ఈ కారణంగానే ఉమ్మివేయకుండా వుండిపోయాడు.

నోటినిండా ఘాటు జివ్వుమంటూంటే కొద్దిసేపటి క్రితం అనుభవాన్ని గూర్చి ఆలోచించసాగారు.

○ ○ ○

ఎప్పటిలానే, ఈ అరుసు చేరేముందు ఖత్‌వాడి లోని అయిదవ నెంబర్ వీధిలోకి పోయాడు. మంగుళూరునుంచి కొత్తగా వచ్చిన పిల్ల కాంతా ఆ వీధి చివర వుంటుంది. ఎవరో అన్నారు కాంతా ఇల్లు మార్చబోతోందని. అసలు తన వ్యాపారమే అలాంటిది. ప్రతి ఆడపిల్ల ఆలా తీసుకోవటం అవసరం. ఆ పని మీదే ఇందాక అక్కడికి వెళ్ళింది.

అతను తలుపు తట్టాడో లేదో, లోపలి నుంచి.

"ఎవరూ?"

అన్న మాట వినబడటంతో "నేను ఖుషియాని" అన్నాడు.

మాట లోపలి గదిలోంచి వచ్చింది. కాసేపట్లో తలుపు తెరచుకోగానే ఖుషియా లోనికి చొరబడ్డాడు. కాంతా లోను చి గడియపెట్టాక ఖుషియా వెనుదిరిగి చూశాడు. దాంతో అతడి కంపరానికి మరో పరీక్ష అక్కర్లేదన్నట్లయ్యింది. కాంతా అతనిముందు నగ్నంగా నిలబడి వుంది వాస్తవంగానే నగ్నంగా వుందామె. ఓ చిన్న తువ్వాలు కప్పుకుంది. అసలది తువ్వాలు కప్పుకోవటం కూడా కాదు. ఎందుకంటే దాచుకోగలవన్నీ అతని భీతి చెందిన కళ్ళముందే వున్నాయి:

"ఏం ఖుషియా ఇలా వచ్చావు? ఏదైనా ముఖ్యమైన పనా? నే నిప్పుడే స్నానం చేయబోతున్నాను. కూర్చో, కూర్చో, బయటి చాయివాడితో చాయికోసం చెప్పి వచ్చేవాన్ని. ఆ మూహారామ్ ఇక్కడ్నుంచి పారిపోయాడు తెల్సా?"

ఎన్నడూ చూడనిదేదో తన కళ్ళు చూడటంతో ఖుషియా అదిరిపోయాడు. ఏం జవాబివ్వాలో తోచలేదు. హఠాత్తుగా వివస్త్రని చూసిన చూపులు ఆ దృశ్యాన్ని నింపుకుని ఎక్కడైనా దాక్కోవాలని ఆరాటపడుతున్నాయి.

"ఊం.... నువ్వెళ్ళి స్నానం చేయి" ఆ తొందర్లో ఇంతే అనగల్గినా, ఆ వెంటనే తేరుకుని, "నీవీ స్థితిలో వుంటే తలుపెందుకు తీశావు? లోనుంచే మాటాడితే నేను తర్వాత కల్సుకునే వాణ్ణిగా! .... సరే .... నీవెళ్ళి స్నానం చేయి."

కాంతా నవ్వింది "నేను ఖుషియాని అని నువ్వంటే మనవాడేకదా ఏం పోయిందిలే రానీ.... అనుకున్నాను."

కాంతా నవ్వు ఇప్పటికీ గుండె మెదడులో నిండిపోయింది, ఇప్పటికీ కాంతా శరీరం మైనం బొమ్మలా కళ్ళముందు నిల్చిపోయింది. క్రమంగా ద్రవంలా కరుగుతూ అతనిలో ఇమడసాగింది.

ఆమె శరీరం ఎంత అందంగా వుంది! శరీరాన్ని అమ్ముకునే ఆడవాళ్ళుకూడా తమ శరీరాన్ని ఇంత సుందరంగా వుంచుకుంటారనే విషయం ఖుషియాకి మొదటిసారి తెల్సింది. ఈ విషయం కొంత గాభరా కల్గించినా, నగ్నంగా తనముందు ఆ మనిషి నిలబడిందే, ఏమాత్రం సిగ్గు బిడియం లేకుండా !...

"ఎం?" అని తనకే అడిగింది పైగా! దీని జవాబు కాంతా ఇచ్చేసింది. "నేను, ఖుషియాని అని నువ్వంటే, మనవాడేకదా, ఏం పోయిందిలే రానీ... అనుకున్నాను!"

కాంతా, ఖుషియా ఒకే వృత్తికి చెందినవాళ్లు. అతను బేరం కుదిర్చేవాడు (బ్రోకర్) ఆమెకి. ఈ దృష్టితో తాను ఆమె వాడే.... కాని తనముందు అలా అవడానికి ఇది కారణం కాజాలదు! "ఏదైనా ముఖ్యమయిన పనా?" కాంతా ప్రశ్నలో మరో అర్థం వెతకసాగాడు.

దీనర్థం ఒకే సమయంలో ఎంత స్పష్టంగా, ఎంత అస్పష్టంగా వుండిదంటే ఏ ముఖ్య నిర్ణయమూ దీనిపై తీసుకోలేక పోయాడు. కాంతానగ్న శరీరమే కళ్ళల్లో కదలాడుతోంది. అది తబలాపై సాగదీసి బిగించిన చర్మంలా బిగువుగా వుంది ఆమె జారిపోయే చూపులలో ఏదీ లెక్క పెట్టనంత నిర్లక్ష్యం. ఆ విచిత్ర స్థితి లోను, తాను కోమలం, సుకుమారమైన కాంతా శరీరంపై గుచ్చుకునే చూపుల్ని పాతాడు. కాని ఆమె ఏమాత్రం చలించలేదు. శిలా సుందరిలా ఏ అనుభూతీ లేకుండా నిల్చుండి పోయింది

కవితకి కార్టూన్ :

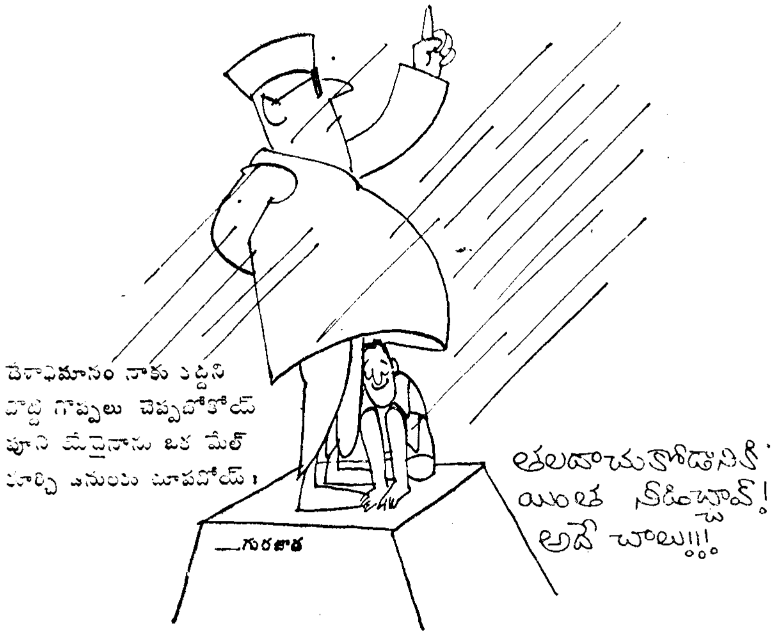

ఒక మగవాడు ఆమె ముందు నిల్చున్నా! మగవాడు మాత్రం దుస్తులు దాటి స్త్రీని చూడ గల్గినా, దేవుడికే ఎరుక అలా ఊహల్లోనే మగ వాడు ఎంతవరకు పోగలడో! కాని.... కాని ఆమె ఏమాత్రం స్పందించలేదు. పైగా ఆమె కళ్ళు... అప్పుడే లాండ్రీను చి స్నానమాడి వచ్చినట్లు! ఆమెకు కొంతైనా సిగ్గు, బిడియం వుండాల్సింది కొంతైనా తత్తరపాటు ఆమె కన్నుల్లో కన్పించాల్సింది! వేశ్య అనే ఒప్పుకున్నా, వేశ్యలంతా వివస్త్రలై నిల్చోరే!

బ్రోకర్ పనిచేస్తూ పదేళ్లు గడిపాడు ఖుషి రాం. ఈ పదేళ్ళలో ఆ వృత్తిలోవుండే ఆడవాళ్ళ సూత్రాలన్నీ తెల్సుకున్నాడు. మచ్చుకి పాయిధుని లోని చివరివాడలోని పిల్ల ఓ యువకుణ్ణి అన్నగా చెప్పకుని వుంటోంది అందుకనే కాబోలు "అఛుత్ కన్యా" (స్పృశించబడని కన్య)లోని రికార్డు.... *'కాహే కరతా మూరఖ్. ప్యార్ ప్యార్" (ఎందుకురా మూర్ఖుడా ప్రేమ ప్రేమ....) పాటని పగిలిన పాత డొక్కుపెట్టెమీద వాయించేది. ఆ పిల్లకు అశోక్ కుమార్ మీద విపరీతమయిన ప్రేమ వుండేది. అలాగే దాదర్‌లో వుండే ప్యాంటు షర్టు వేసే అమ్మాయి సంగతి కూడా తెల్సు ఆ అమ్మాయి ప్రేమికుడు ఆవిడ కాళ్లు అందంగా 'మరాకో' ఉరఫ్ 'ఖూనే-తమన్నా'లో వేషంవేసిన ఇంగ్లీష్ తార కాళ్ళలా వున్నాయనటంతో ఆ వేషం వేసేది. ఆ సినిమా ఆ అమ్మాయి ఎన్నిసార్లు చూసిందో!

---

* రచయిత ఈ కథని 1940 ప్రాంతంలో రాశాడు. అప్పటికి ప్రస్తుతపు అశోక్ కుమార్ హీరోగా వున్నాడు సినిమాల్లో. అశోక్ కుమార్ కోసం 'అఠ్ దిన్' 'ఆగోష్' మొదలైన సినిమాలకు రాశాడు ఈ రచయిత

మర్లిన్ డీట్రెచ్ తన అందమైన కాళ్ళని రెండు లక్షలకు భీమాచేసి ప్యాంటు వేస్తుందని ఆమె ప్రియుడు చెప్పాడట

మజగాంవ్‌లో వుండే దక్షిణాది అమ్మాయి కథ కూడా తనకు తెల్సు. ఓ అందమయిన పిల్లాడ్ని కనాలనే కోరికతో, ఈ అమ్మాయి కాలేజీ కుర్రాళ్ళ వెనకే పడేది తన కోర్కె తీరదని ఆమెకు తెల్సు. దానిక్కారణం ఆమెకి పిల్లల్ని కనే యోగ్యతలేదు. అలాగే పగడాల లోలకులు వేసుకునే నల్లని మద్రాసీ అమ్మాయి మాత్రం! వచ్చిన రోజునే కొత్త మందుల్ని కొంటూ తాను తెలుపు కాలేనని తెల్సినా డబ్బు దండుగ చేస్తూ వుండేది.

వృత్తిలో వుండే అమ్మాయిల వివరాలు అన్నీ తనకు తెల్సు. కాని ఒకరోజు కాంతా కుమారి అనే అమ్మాయి నగ్నంగా తన ముందు కొస్తుందని మాత్రం ఎప్పుడూ వూహించలేదు. జన్మంతా కష్టపడ్డా జ్ఞాపకం రాని కష్టమైన అసలు పేరేదో గల ఈ పిల్ల తననిలా ఓరోజు ఆశ్చర్యంలో ముంచేస్తుందని ఏం తెల్సు తనకి?

ఆలోచిస్తూంటే— నోట్లో తమలపాకు రసం ఆసాంతం నిండి, అరగదీయబడ్డ పోక చెక్కలు, పళ్ళ కిందికి రాకుండా అటు ఆటు జారిపో నారంభించాయి. మెత్తని సిల్కు గుడ్డపై పన్నీటి బిందువులు అద్దినట్టు అతని చిన్న నుదురుపై చెమట చుక్కలు పొంగి వచ్చాయి. 'కాంతా' దృశ్యం తలుచుకుంటున్నప్పుడల్లా ఓ రకమయిన బెదురు వచ్చేది. తనని అవమానించినట్లు అనిపించేది.

ఇది అవమానం కాక మరేమిటి? ఓ ఆడపిల్ల వివస్త్రై ముందు కొచ్చేసి... "నువ్వు ఖుషి" అనేసోంది! ఖుషియా కాదు, తానో దిండు అయిపోయాడు'! అనుకున్నాడు ఖుషియా.

o o

నకు జరిగింది అవమానమే కొచ్చాడు ఖుషియా. తాను వుండే మనిషయినా, తనను మగవాడిగానే గుర్తించాలి. తరాలుగా వస్తున్న అర్థుని స్త్రీ తనముందు పాటించాలి.

ఎప్పటిలాగా ఇల్లు మారేదీ, ఎక్కడికి మారేది తెల్సుకునేందుకే తాను కాంతా దగ్గరికి పోయింది. కేవలం వ్యాపార సంబంధంగానే తాను పోయింది.

తలుపు తట్టినప్పుడు లోపల ఏంచేస్తుందో అనే ఆలోచన .కనుక అప్పుడు తనకు వచ్చి వుంటే మహా అయితే ఇలా అనుకునేవాడు:

—తలకు గుడ్డ చుట్టుక పడుకుని ఉండాలి.

—తలలో పెట్టుకున్న బన్ని పెంట్రుకల్లోంచి వేరు చేస్తూండాలి.

—తన ముక్కు భరించలేనంత వాసన వేస్తున్నా చంకలోని రోమాన్ని హేర్ రిమూవర్‌తో శుభ్రం చేస్తుండొచ్చు.

—మంచంపై ఒక్కతీ కూర్చుని, పేక పర్చి పేషన్స్ ఆటలో నిమగ్నమై ఉండాలి.

ఇంతకన్నా అతని బుర్రలోకి మరో ఆలోచనే రాదు. ఎందుకంటే కాంతా తనతో ఇట్లాం మరొకగ్ని వుంచుకోదని అతనికి తెల్సు కాని ఇలా జరుగుతుందని ఆతను వూహించనే లేదు. ఏదో పనివుండి వెళ్తే కాంతా- దుస్తులేసుకునే కాంతా, ఎప్పుడూ గుడ్డల్లో కన్పించే కాంతా తనముందు వివస్త్రంగా.... సంపూర్ణ నివస్త్రగా!? ఓ చిన్న తువ్వాలు అంతాదాచలేదుగదా! ఇదెలా అన్పించిందంటే తొక్క చేతిలో వున్నా అరటి పండు తన కెదురుగా నేలపై వాలినట్టు. కాదు అతనికి మరోలా అన్పించింది.... తానే స్వయంగా నగ్నంగా అయినట్టు. కథ ఇక్కడితో ఆగితే ఆశ్చర్యపడేవాడు కాదు. పేచీ ఎక్కడంటే ఆ మనిషి "నేను ఖుషియాని అని నువ్వంటే మగవాడేకదా ఏం పోయిందిలే రానీ... అనుకున్నాను" అంది! ఈ మాట అతన్ని తినేయడం మొదలెట్టింది.

పైగా ఆమె నవ్వటం కూడాను ...! తన లాగే తన నవ్వు నగ్నంగా వుందింది. ఆ నవ్వే కాదు, ఎంతవరకు ఆమె శరీరం కన్పించిందంటే ఒళ్ళంతా చిత్రిక పట్టారా అన్పించింది.

చిన్ననాటి అనుభవం ఒకటి గుర్తొచ్చింది ఖుషియాకు. పొరుగున వుండే ఓ ఆవిడ "ఖుషియా బాబూ ఈ బకెట్‌నిండా నీళ్ల తీసుకురా" అనేది. తీరా నీళ్లు తెచ్చాక ఓ పలుచని ధోవతి అడ్డు తెరవెనక నుంచి: "లోని కొచ్చి నా ప్రక్కన ఆ బకెట్ వుంచు నా కళ్ళకంతా సబ్బుందిరా అబ్బీ" అనేది. లోనకెళ్ళి బకెట్ వుంచేవాడు. సబ్బు నురగల్లో వున్న ఓ వివస్త్ర స్త్రీ అతనికి కనిపించినా, ఏ మనోవికారమూ కల్గేదికాదు ఆ రోజుల్లో.

అయితే తాను ఆ రోజుల్లో చిన్నబాబు. చిన్న పిల్లాడికి, పురుషుడికి తేడా వుంటుంది! పిల్లలతో ఎవరు చాటుగా వుంటారు? కాని ఇప్పుడు తాను మగవాడు. ఇప్పుడు ఇరవై ఎనిమిదేళ్లు తనకు. ఇంత వయసుగల వాడి ముందు మసలు స్త్రీ కూడా అలా చేయదు.

తనవేమనుకుంది కాంతా? నవయువకుడిలో వుండేవన్నీ తనలో లేవనా? అకస్మాత్తుగా కాంతాని అలా చూసినప్పుడు కొంత కలవర పడిన మాట నిజమైనా, తాను దొంగలా చూడగలిగినత చూడలేదా? ఆ గాభరాలోనూ పది రూపాయల్లో కాంతా పెద్ద ఖరీదేంకాదని తాను అనుకోలేదా? దసరానాడు, బ్యాంకు బాబు రేటు రెండు రూపాయలు తగ్గలేదని వెళ్ళిపోయి నందుకతను ఓగాడిద అని తాను అనుకోలేదా! తాను పొందే అనుభూతి లోని ఎముకల్ని ఝుళిపిస్తోంది ... అలాంటి తనని ఏం అనుకుని ఆమె గుజూరు యువతి తన సర్వస్వం దర్శన మిచ్చింది!?

కోపం పెరగటంతో నోట నిండిన తమలపాకు రసం రోడ్డుపై తుపుక్కున ఉమ్మేశాడు. అక్కడంతా మరకలు విస్తరించాయి. ఉమ్మేసి లేచాడు.... ఆ అసహనంలో తన ఇంటికేసి నడిచాడు.

o o o

ఇంట్లో స్నానం అదీ చేసి, కొత్త ధోవతి కట్టాడు. అక్కడే వున్న మంగలి ట్టులో తల దువ్వుకొన్నాడు. ఆలోచన తెగకుండానే కుర్చీలో కూర్చుని, కుర్రాడిని గడ్డం గీయ మన్నాడు. "ఏం భాయి, పొద్దున్నే కదా నేను

కవితకి కార్టూన్ :

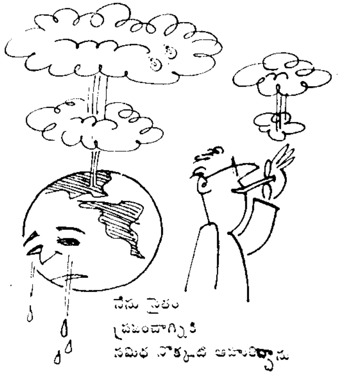

గడ్డం గీసింది, మర్చిపోయావా!"... కుర్రాడనడతో గడ్డానికి చేత్తో ఎదురు రాసుకుంటూ గంభీరంగా "అసలు నున్నగా గీయలేదు...." అన్నాడు ఖుషియా.

నున్నగా గడ్డం గీయించి, పౌడర్ అద్దించి మంగలి షాపులోంచి బయటపడ్డాడు ఎదురుగా టాక్సీస్టాండు. బొంబాయి ఆనవాయితీ ప్రకారం "ష్... హుష్...." పిలుపులతో టాక్సీని పిలిచి లోనికి చేరాడు "ఎక్కడి కెళ్లాలి సార్?" 'సార్' అనే మాట ఖుషియాని మరింత ఉత్సాహ పర్చింది. స్నేహ పూర్వకంగా "ముందు లేమింగ్టన్ రోడ్డుమీదుగా ఒపేరా హవుస్‌కి పోనీ" అన్నాడు. లేమిగ్టన్ రోడ్డు చివరకు చేరగానే "ఎడంవేపు పోనీ" ఆర్డరిచ్చాడు.

టాక్సీ ఎడంవైపు తిరిగింది డ్రైవర్ ఇంకా గేరుమార్చే ప్రయత్నంలో వుండగానే "ఆ ఎదురుగా కన్పిస్తున్న స్తంభం దగ్గర ఆపేయి" అన్నాడు ఖుషియా. టాక్సీ స్తంభం చేరి ఆగటంతో, ఖుషియా అక్కడి కిళ్ళీకొట్టుకెళ్ళి, కిళ్ళీ తీసుకుని, ప్రక్కనేవున్న వ్యక్తితో మాట్లాడి అతన్ని టాక్సీలోకి తెచ్చాడు. వెంటనే మళ్ళీ టాక్సీ కదిలింది. అలా టాక్సీ ఎన్నో మలుపులు, వీధులు తిరిగి చివరికి

ఐక్యం !

కారుపాదాల క్రింద
నలిగే హృదయాల్నీ-
మొలకెత్తినప్పటినుంచీ
కుక్కర్‌లో కేకేసేదాకా
పల్లగింజల జీవితాల్నీ
అక్షరాలలో నిక్షిప్తం చేసుకుంటా
ఈతరం చరిత్ర వ్రాయడానికి-
అడవిలో చెట్టుకు వేలాడుతున్న
శరీరాల్నీ-
వీధిలో నరకబడ్డ దృశ్యాల్నీ-
తెగిన తలల్లో దాక్కున్న ఊపిరినీ
తీగెనోటపై భద్రపర్చుకుంటా
ప్రజా జాతీయ గీతం కావడానికి-
నన్ను వడపోత కళ్ళ కన్నీళ్ళు
కాలరుద్రుణ్ణి చేస్తున్నాయ్-
రోడ్లచుట్టూ
గోడలమీద జ్వలిస్తున్న బీజాక్షరాలు
గుండెగుండెకు ఆయుధాలు
పంచుతున్నాయ్-
ఇక నాకు నేనే కంపించి
స్తంభాలమధ్య వేలాడుతున్న
వైరుముక్కలో ఐక్యమైపోతా
నా కనుగుడ్డు బల్బుతో
ఈ అనంత నిశీధ ప్రపంచాన్ని
వెలిగించుకోడానికి.

-నాళేశ్వరం శంకరం

ఖుషియా కోరిక ప్రకారం ఆగింది. అక్కడ ఫుట్‌పాత్‌మీద కొందరు పడుకుని వున్నారు.

"ఊం నువ్వెళ్ళి త్వరగా రా. నేనిక్కడ ఎదురు చూస్తూంటాను" వెంటవచ్చిన వ్యక్తికి చెప్పాడు ఖుషియా. తోచక బీడీ వెలిగించి కాసేపు వుండి బయటికి విసిరేశాడు. కలవరపడి వున్న ఖుషియాకి టాక్సీ ఇంజన్ ఆపనట్లనిపించింది, గుండెలోని దడ అలజడి వల్ల. బిల్లు పెంచేందుకే ఇంజన్‌ని డ్రైవర్ ఆపలేదనిపించింది అతనికి. "ఇంజన్ అలా వుంచేసి ఎంత ఎక్కువ సంపాదిద్దామని?!" డ్రైవర్‌ని ఉద్దేశించి అన్నాడు.

"సేఠ్! ఇంజన్ ఎప్పుడో ఆపేశాను"—

తప్పు గ్రహించడంతో లోని అలజడి మరింత పెరిగింది. ఆ వెంటనే నిగ్రహించుకుని డ్రైవర్ భుజంపై చేయివేసి, "చూడు, ఇప్పుడో అమ్మాయి వస్తుంది ఎక్కిన వెంటనే టాక్సీని రయ్యిన పోనివ్వాలి....భయపడొద్దే!"

ఇంతలో ఎదురుగా వున్న ఇంట్లోంచి ఇద్దరు వ్యక్తులొచ్చారు. అందులో మొదటిది ఖుషియా వెంటవచ్చిన అతను. రెండవది కాంతా. కాంతా నలుపురంగు చీర కట్టుకుంది.

o o o

ఖుషియా, టాక్సీలో ఓ మూలకు జరగటం, కాంతా లోనికి రావటం బయటి వ్యక్తి కారు తలుపు మూయటం క్షణంలో జరిగిపోయింది.

"ఖుషియా!.... నువ్వా!?!..." అన్న కాంతా కేకలాంటి అరుపు వినిపించింది.

"ఆఁ!.... నేనే"

"కానీ నీకు నా డబ్బు ముట్టిందిగా!!"

ఖుషియా దృఢస్వరంతో డ్రైవర్‌ని ఆదేశించాడు. "చూడు, టాక్సీని జూహూ బీచ్‌కి పోనీ."

డ్రైవర్ టాక్సీ స్టార్ట్ చేశాడు ఆ గొడవలో కాంతా మాటలు వినిపించలేదు.

ఖుషియా స్నేహితుణ్ని అక్కడే వదిలి, ఒక్క కుదుపుతో టాక్సీ ముందుకు బయల్దేరింది.

మోటారు టైర్లూ గర్రుటా ...ంచే ఇది రకటి అరుపు మీద ఖుషియాను ఎవ్వరూ ఆపై చూడలేదు.